

ки-тѣ голѣми европейски джржави, па дори и на русския царь Александъръ 2-й. Чинжле що сѫ чинжле пратенници-тѣ на бѫлгарския екзархъ Антимъ, нѣ негово-то намѣре-ние, негова та цѣль се постигна, защото подиръ четери мѣсеки отъ тѣргвание-то на Балабанова и Цанкова, въ Цариградъ се сѫбрахъ пратенници отъ шестъ-тѣ голѣми европ-ейски джржави, та, подъ предсѣдателство-то на турския министръ на вѫнешни-тѣ работи и исповѣданія-та, да раз-мислятъ за подобрѣние-то на христиене-тѣ отъ бунтува-ши-тѣ се турски области. Тия пратенници захванахъ да засѣдаватъ на 11-й Декемврия 1876 год., и свѣршиха за-сѣданіята си на 8-й Януария 1877 год., ала, поради упор-ство-то на турско-то правителство, не можахъ да се по-стигнѣтъ какви-годе добри сѣтнини, та пратенници-тѣ си отидохъ.

Додето трая сѫбраніе-то на представители-тѣ на голѣми-тѣ европейски джржави, нарѣчено *цариградска конференция*, отъ всички-тѣ краища на Турция христиенски-тѣ жители му подадохъ писменни оплаквания не само противъ турски-тѣ управници, ами и противъ сѫжители-тѣ си мо-хамедане, оплаквания, които Висока-та Порта никога не бѣше вземала въ внимание. Макаръ и да се сѫобщихъ на тая послѣдня-та тия тѣжби, турско-то правителство пакъ се не погрижи да подобри сѫстояние-то на тѣжители-тѣ; нѣкои отъ предназначатели-тѣ за оплаквания-та дори бидо-хъ преслѣдвани. И Гаврийъ Моравеновъ (отъ Копривщи-ца), чуждъ подданикъ, подаде на конференция-та едно писменно оплаквание отъ име-то на бѫлгарския народъ. Въ тая тѣжба бѣхъ изложени обстоятелственно и всестранно всички-тѣ мжки и теглила на бѫлгарския народъ отъ тур-ци-тѣ, както и извѣршени-тѣ отъ тия послѣдни-тѣ свирѣп-ства и ужаси въ врѣме на вѫзстания-та, — прѣди 7-8 мѣ-секи, и напоконъ, когато войски-тѣ отивахъ за предѣли-тѣ при Сѣрбия. И отъ това изложение се даде преписъ на Висока-та Порта, която още повече захвана да преслѣдва бѫлгаре-тѣ и особено екзархия-та на чело съ екзарха Ан-тимъ. Както му бѣ донесено отъ неприятели-тѣ на екзар-ха, турско то правителство вѣрваше, че подадено-то отъ Моравенова оплаквание на конференция-та е работа на ек-зархия та; нѣ, въ сѫщностъ, макаръ тая послѣдня-та и да е знала за него, то бѣше работа на самия подавачъ и на